

Prof. MUDr. Vlastimil Víšek, DrSc., 80 let

Psát články k výročí významných osobností, které se dožily vyššího věku, není snadné. Zdánlivě všechno bylo napsáno v minulosti a není již co dodat. K opakování dříve otištěných fakt má většina potenciálních pisatelů těchto článků řadu vnitřních zábran, neboť nejsou zvyklí opakovat to, co bylo již publikováno. V případě našeho dřívějšího „šéfa“, prof. MUDr. Vlastimila Víška, DrSc., musíme abstrahovat od těchto skutečností a u příležitosti jeho krásných 80. narozenin, jichž se dožívá v naprosté fyzické i duševní svěžesti, znovu připomenout některé okamžiky, které nás „okouzly“ při vzpomínkách na něj. Nejprve však připomeňme několik údajů z jeho životopisu, některých z nich jsme se dotkli již v našem článku před pěti lety.

Narodil se 19. 8. 1928 v Čáslavi. Po studiu na reálném gymnáziu v Turnově a promoci na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1953) nastoupil jako sekundární lékař na Interní oddělení nemocnice v Turnově. Zde pracoval s výjimkou dvou let, kdy byl ve vojenské základní službě, až do roku 1960, získal zde rozsáhlé zkušenosti z praktické medicíny. V roce 1960 byl přijat na místo odborného asistenta na I. interní kliniku tehdejší Lékařské fakulty hygienické, vedené věhlasným kardiologem prof. MUDr. Vratislavem Jonášem. Na této klinice z pověření prof. Jonáše vybudoval diagnostickou radioizotopovou laboratoř. Kandidátskou disertační práci obhájil v roce 1964, habilitován byl před vědeckou radou Lékařské fakulty hygienické Univerzity Karlovy v roce 1967; v roce 1972 byl (po předchozí úspěšné obhajobě doktorské disertační práce) jmenován řádným profesorem pro obor patologie a terapie nemocí vnitřních.

Na II. interní kliniku přešel 1. října 1970 do funkce jejího přednosty. Tehdy byl otevřen nový pavilon S, projektovaný původně jako léčebna pro dlouhodobě nemocné, v němž byl zabezpečen pouze základní provoz interního oddělení. Postupně vybudoval moderní interní kliniku. Jejím stěžejním úsekem bylo kardiologické pracoviště, které zahrnovalo kompletně vybavenou a fungující koronární jednotku (včetně u nás prioritní tzv. mobilní koronární jednotky, kterou si dobře pamatují autoři tohoto příspěvku, neboť si zde přivydělávali jako sanitáři v době svého studia medicíny). Na klinice prof. Víšek vybudoval i první jednotku intenzivní metabolické péče v tehdejší Československu.

Prof. Víšek byl ve své době i velmi dobrým organizátorem a učitelem – kromě přednosty kliniky zastával dlouhou dobu i funkci děkana lékařské fakulty.

Jubilant je autorem nebo spoluautorem 230 odborných a vědeckých publikací, včetně řady monografií a učebnic pro lékařské fakulty a střední zdravotnické školy, z oboru vnitřního lékařství a intenzivní péče (zejména kardiologie). Kromě České kardiologické společnosti je čestným členem i České internistické společnosti a Bulharské

kardiologické společnosti.

Do důchodu odešel prof. Víšek 31. srpna 1993. Ani pak nezahálel. Věnoval se přípravě učebnic vnitřního lékařství pro střední zdravotnické školy, přeložil čtyři odborné monografie z němčiny do češtiny. V roce 2000 mu byla, jako účastníkovi protifašistického odboje, udělena Pamětní medaile 55. výročí konce II. světové války za účast v boji za osvobození v letech 1939–1945.

Z hlediska našeho oboru – kardiologie – patřil a patří k nesmírně vzdělaným klinikům s obrovskou zkušeností. Jeho vědomosti se projeví například při velkých vizitách, kdy nebyly výjimečné situace, že objevil například chlopenní vadu u nemocných, kteří o svých vadách dosud nevěděli. Nejčastěji se to týkalo těch pacientů s mitrálními stenózami, kteří neměli typicky vyjádřené poslechové nálezy, ale i podobných situací, kde bylo třeba rozpoznat nezřetelný nebo matoucí fyzikální nálezy. Na druhou stranu to bylo pro všechny podřízené výzvou k tomu, aby se učili podobně brilantnímu vyšetřování (především auskultací) a nepřehlédli ani žádný z těchto – často matoucích – nálezu.

Své jubileum prožívá prof. Víšek v plné práci. Stále pracuje (nyní již jen na část úvazku) ve svém oboru internisty a kardiologa. Raduje se ze svého syna a svých vnoučat, pečuje o svou ženu. Jeho svěžest a aktivity by mu mohla většina jeho vrstevníků závidět (samozřejmě, pokud by se tohoto věku dožila).

Dovolujeme si popřát prof. Víškovi do dalších let především hodně zdraví, svěžesti, a spokojenosti a blahopřát mu u příležitosti udělení čestného členství v České kardiologické společnosti.

Pavel Gregor, Petr Widimský,

III. interní-kardiologická klinika, Fakultní nemocnice Královské Vinohrady a 3. lékařská fakulta Univerzity Karlovy, Praha